

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערערורים

ע"א-13-12-2434 תмир נ' ישר - אובוז נכסים ואחזקות בע"מ

תיק חיצוני:

לפני: כבוד השופטת אביגיל כהן

המעלער [התובע]: דרור תמיר

ע"י ע"ד יוסי שטרית

נ ג ד

המשיבה [הנתבעת]: ישר אובוז נכסים ואחזקות בע"מ

ע"י ע"ד אובוז

ערעור מיום 01.12.13 על פסק-דין מיום 14.10.12 של בית-משפט השלום בתל-אביב - יפו
(כבוד השופט עזריה אלקלעי) בתא"ם 2524-08-12

1

2

פסק דין

3 1. לפני ערעור על פסק דיןו של בית משפט השלום בתל אביב (כבוי השופט עזריה אלקלעי) מיום
4 2. 14/10/13 בתא"ם 2524-08-12.

5 2. התובע הגיע לבביה של משפט קמא תביעה על סך 75,000 ש"ח בגין מסלוכות 71 דברי פרסומת לטובו
6 3. בנגדו להוראות סעיף 30 אי' לחוק התקשות (בזק ושירותים) התשמ"ב – 1982 (להלן:
7 4. "החוק").
8
9
10
11
12
13
14

בית המשפט המוחז בטל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעורורים

ע"א 13-12-2434 תמיר נ' ישר - אובוז נכסים ואחזקות בע"מ

תיק חיצוני:

לאחר שמייעת עדויות, לרבות עדויות מומחים, קיבל בית המשפט את טענות התובע ולפיהן,
המתחם "tamir.co.il" הוא בעלות חברה אשר הידוע הוא איש הקשר שלה והוא
המשתמש בתיבות הדואר אליו נשלחו דברי הדואר במחשב אליו הגיע הדואר.
כמו כן קיבל את הטענה ולפיה מדובר ב"דבר פרסומת" כמשמעותו בחוק וכי אין מדובר
ב"הודעה מותרת" כמשמעותה בסעיף 30 א' (ב) לחוק.

בבית המשפט מצא, כי התנהלות התובע אינה תامة לב במובן זה שלתווע יש מספר רב מאוד
של תיבות דואר, תוך יצירת הגדרה "all catch all" אשר מובילה לכך ש"דואר הזבל" שהוא
מקובל גдол באופן משמעותי מהמקובל אצל אדם מן היישוב, כמו כן לא ביקש מהנתבעת
להסיר את שמו מרישימת הנמענים ועל כן הופחת הפיצוי הסטוטורי לכך כולל של 10,000
ש"ב בגין כל ראשי הנזק.
בית משפט קמא לא פסק הוצאות.

ענינו בערעור בסוגיות גובה הפיוצי.
השאלה המרכזית היא: האם כאשר בית משפט פ██ פיצוי לפי החוק, עליו להפחית
סכום הפיוצי למי שהוא בעל מספר תיבות דואר או למי שלא מסיר את עצמו מרישימות
תפוצה? והאם ניתן לראות את מי שהוא בעליים של מספר תיבות דואר או את מי שלא
מסיר עצמו מרישימות תפוצה, כתובע שאינו תם לב ועל כן יש לפ██ לו סכום פיצוי
מופחת.

הערעור הוגש בחודש דצמבר 2013, ובית משפט קמא איזכר בפסק דין, (סעיפים 123 – 125)
פסקה של בית משפט שלום / בית משפט לתביעות קטנות, שניתנה בסוגיות דומות.
בין היתר הסטמך על פסק דין שניין בבית משפט לתביעות קטנות בת.א. 10-08-55492-אליל
חני נ' גו 443 בע"מ שם נדחתה תביעה ע"ד חזני - התובע לאחר שנקבע, כי התנהלו
אייה תמתה לב.
פסק דין זה בוטל לאחר שהצדדים הגיעו להסכמה לבטלו בבית המשפט המוחז.

בentityים, ממועד הגשת הערעור ועד למועד הדיון לפני, ניתנו שני פסקי דין בבית המשפט
העלيون במהלך החודשים האחרונים אשר עסקו בבדיקה שבפניו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעורורים

ע"א 13-12-2434 תמיר נ' ישר - אובוז נכסים ואחזקות בע"מ

תיק חיצוני:

1 .**פסקת בית המשפט העליון:**

2 רע"א 2904/14, 3545/14 **זיו גלסברג נ' כלאב רמן בע"מ ואח'** (ניתן ביום 27/7/14 -

3 כונה להלן: "ענין גלסברג": בית המשפט העליון עסק בפסק הדין בשני מקרים.

4 **במקרה הראשון** - קיבל המבקש 5 הודעות לפני שביקש לחודל משלוחו לו הודעות

5 - 15 הודעות לאחר שביקש לחודל ממשלו הודעות ונפק בביב"ש לתביעות

6 קטנות, כי המשיבים ישלמו לו סך 8,250 ש"ח בגין כל החודעות.

7

8 **במקרה השני** – קיבל המבקש למעלה מ- 40 הודעות המהוות "דברי פרסומת"

9 לשתי כתובות דואר אלקטרוני שברשותו והמשיבים חיוו לשלם לו סכום כולל

10 של 5,000 ש"ח תוך קביעה כי המבקש איינו תם לב בכך שלא פעל על מנת להקטין את

11 נזקו באופן שבו ילחץ על כפטור הסרה מרישימות התפוצה שנכללה בהודעות עצמן.

12 משנדחו בקשנות רשות ערעור שהוגשו לבית המשפט המחוזי על פסק הדין שניתנו

13 בבית המשפט לתביעות קטנות, הוגשה בקשה רשות ערעור לבית המשפט העליון.

14 ניתנה רשות ערעור והערעורים נתקבלו.

15

16 כבי השופט רובינשטיין קבע (סעיף ז' לפסק הדין), כי לצורך שיגור דבר פרסומת על

17 פסיף 30 א' (ב) לחוק, נדרשת הסכמה מפורשת של המטען והעובדת שהוא לא

18 ביקש מהפרנס להסירו מרישימות התפוצה אינה מעלה או מורידה **לענין עצם**

החברות.

19

20 נבחנה השאלה – האם בקביעת סכום הפיזוי, העומד על סך תקרה של 1,000 ש"ח עד

21 כל הפרה, בית המשפט חייב להקטין את הסכום הסטוטורי בשל העובדה שהטען

22 לא הקטין את הנזק.

23 נקבע, כי "בנסיבות מעין אלה, לא הטיל המחוקק על הנפגע חובה שבדין להקטין

24 את נזקו (ואין באמור, כמובן, כדי להפחית מחובתו של הנפגע, בכלל בעל דין בכלל

25 עניין משפטי, לנוכח בתום לב)" – (מתוך סעיף יג' לפסק הדין).

26 כן נקבע, כי כאשר בית משפט שוקל מה סכום הפיזוי שיש לפסק לפסיף 30 א'

27 לחוק, ניתן לשקלל בין יתר הגורמים את העובدة שהמעול אל אפשרות להסיר את שמו

28 של הנזוק מרישימות התפוצה בנסיבות יחסית ווהבהר, כי יש לשים את הדגש על

29 האופן שבו התנהג המועל ולא על חובתו של הנזוק להקטין את נזקו.

30

31

32

33

בית המשפט המחוזה בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעורורים

ע"א 13-12-2434 תמיר נ' ישר - אבוז נכסים ואחזקות בע"מ

תיק חיצוני:

1 צוין, כי המשמעות האופרטיבית היא בכך, שלו היה נקבע כי יש חובה של הנזוק להקטין
2 את נזקו, כי אז התוצאה הייתה שפעים רבים סכום הפיצויים היה מתאפס כלליל.
3 מה שאין כן במצב שבו נפסק סכום פיצוי מופחת בין היתר על בסיס שקלול העבודה שניתן
4 היה להסיר את שם הנזוק מרישימת התפוצה בקלות.

5

6 בעניין גלסברג נדונה גם שאלת תום הלב של "התובע הסדרתי".
7 בית המשפט נתן דעתו לכך שישנם אנשים אשר מגישים תביעות בעניין משלוח "דוואר זבל".
8 תופעה דומה זו שניתנת למצוה בתחום התובענות הייצוגית.
9

10 בית המשפט העליון קבע, כי יש לבחון כל מקרה לגופו ולפי נסיבותיו ואין לקבוע באופן
11 גורף, כי כאשר המבקש, עורך דין במקצועו, מגיש מספר תביעות מסווג זה, או כי מדובר בפגם
12 בתום ליבו של אותו מבקש.

13

14 לגבי המקרה הראשון, בית המשפט העליון קבע, כי עבור 5 ההפרות הראשונות יש לפסק
15 פיצויי בסך 500 ש"ח להפרה וכן 1,000 ש"ח לכל 15 ההפרות הנוספות ובסה"כ: 17,500 ש"ח.
16 לגבי המקרה השני נקבע, כי עבור 40 הודעות, יש לקבוע פיצויי בסך של 500 ש"ח לכל הודעה
17 (מחצית סכום התקווה שנקבע בחוק) ובסה"כ: 20,000 ש"ח.

18

19 פסק דין נוסף ניתן בבית המשפט העליון ביום 14/8/2014 בהרכבת של שלושה שופטים רע"א
20 14/14 **אלון חזני נ' שמעון הנגבי (סתוונית מודען דאייה ורchipה במנחים)** [להלן:
21 "ענין חזני"].

22 ענין חזני עסק במקרה שבו חזני יש 13 כתובות דוואר אלקטרוני בשימושו והוא הגיש
23 תביעה לפיצויי בסך 30,000 ש"ח בגין משלוח 27 הודעות המכילות דבר פרסומת בגין לחוק.
24 בתחרית כל אחת מההודעות הופיע כתוב ממנו ניתן היה ללמוד, כי מי שלא מעוניין לקבל
25 את ההודעות, יכול על ה乞ישור ובכך יוסר מרישיות התפוצה, ולא היה חולק על כך, שחזני
26 לא ביקש להסיר עצמו מרישיות התפוצה.
27 כמו כן לא הייתה מחלוקת על כך, שהחזני הגיע בעבר לתביעות דומות העוסקות במשלו
28 "הודעות זבל" בגין לחוק.

29 בית המשפט העליון קיבל את ערכו של חזני.

30

31

32

33

34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערבעורים

ע"א-13-12-2434 תמייר נ' ישר - אbowoz נכסים ואחזקות בע"מ

תיק חיצוני:

כבי השופט רובינשטיין נדרש לדבריו שלו, בעניין גלסברג והוסיף:

"אבקש להטעים, כי בסופו של יום הניוанс שبين חברי לבניי מתבטאת בשאלת האם האפשרות להסיר הכתובות מן התפוצה היא שיקול בקביעת הפיצוי או שמא יש להותיר את עניין הפיצוי (כאמור בסיפת דברי חברי) למערך שיקולים רחב כללי לעניין הփחתה, שיופעל בכל מקרה לפי נסיבותיו. דומני שההבדל ביןינו הוא בסופו של יום "הצהרתי" יותר מאשר מעשי, שכן שיקול הדעת קיים ועומד בבית המשפט יפעל לפיו, ובכך דעתיינו דומות. אגדים רק, כי בٹוחני לחבר ישכים כי – אם ניטול מקרה קיצוני – שם פלוני קיבל يوم אחר يوم הודעות במשך שנה (ויכול היה להסיר), אין פירוש הדבר שייפסקו לו 360,000 ל"ח פיצויים, ואך לא בקרוב לכך. עצם תוכאת עניינו הוכחית מול פרשת גלסברג באשר לפיצויי (אמנם לא באשר לשבר הטרחה) יופיך".

כב' השופט עמית הściים לפסק דיןו של כב' השופט פוגלמן ולהערכתו של כב' השופט רוביינשטיין והצטריך להערת כב' השופט רוביינשטיין ולפיה ספק אם להבדלי תנייאנסים יש נפקות מעשית.

יישום ההלכה בענייננו:

לאחר שסקרטרי בקצרא את ההלכה העדכנית כפי שנפסקה בבית המשפט

- העלין בחודשים הבאים עניין לבדוק בו אנו עוסקים, יש לישם
- את ההלכה לנסיבות המקורה דן.

בית המשפט המHIGHI בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעורורים

ע"א 13-12-2434 תмир נ' ישר - אובו נכסים ואחזקות בע"מ

תיק חיצוני:

- (ב) בבית משפט קמא נערך בירור עובדתי ובסיומו בית המשפט הגיע לקבעות העובדיות הבאות:
הتובע בעל המתחם והיה זכאי לATABוע בגין משלוח הודעות למתחם.
הנתבעת נכללת בהגדרת המונה: "מפרנס" בסעיף 30 א' (א') לחוק.
בית המשפט דחה טענה הנתבעת ולפיה התובע פיתח לעצמו שיטה מסחרית במסגרתה "לצד" הודעות דואר אלקטטרוניות שלא מוענו אליו באופן אישי אלא לתיבות אחרות של לקוחות הנתבעת - דחיתת הטענה היה רק לאחר שהוגשו חוות דעת ונחקרו מומחים.
בית המשפט דחה את טענת הנתבעת כי התובע ביקש בעבר לשלו אליו דואר וכן דחה את הטענה ולפיה מדובר ב"הודהה מותרת" כמשמעותה בסעיף 30 א' (ב') לחוק.
- (ג) על קביעות אלו לא חולק מבון המערער. המשיבה – הנתבעת לא הגישה עரעור שכנגד וממילא קביעות עובדיות אלו אין עומדות לבחינה בפני.
הנושא עליו נסב הערעור הוא שאלת תום ליבו של המערער – התובע.
האם התובע פעל באופן חסר תום לב המצדיק את הפחתת הפיזוי לסכום שהופחת.
בית משפט קמא לא ראה בעצם העובדה שהتובע הוא עורך דין ומומחה במחשבים ובקיा בתחום עד כי הזמן ליעץ לוועדת הכנסת בחיקת החוק, מושם עובדה אשר שוללת ממנו זכאות להגן על עצמו בפני קבלת דואר זבל. (סעיף 109 לפסק הדין).
יחד עם זאת, נטען כי התובע מחזיק למעלה מ- 100 תיבות דואר אלקטטרוני תחת שם המתחם וכי:
"מהך, אין בלב ספק כי דואר הדואר נשלחו מטעם הנתבעת לתיבות דואר אלקטטרוני הנושאות את שם המתחם "il.tamir.co.il", השיך לתובע, וכי עצם משלוח הדואר לכתובת מהתחם זה, מנוגד לחוק."
מайдך, הנסיבות הגדולה של תיבות הדואר שמחזיק התובע ללא הסבר הגיוני מגדיל את כמות "דוואר הזבל" המשוגר אליו, כאשר דואר זה מנוטב ע"י התובע לתיבות דואר שהוא עצמו מחייב עליהם. באופן זה תורם התובע להגדלה מלאכותית של כמות דואר הזבל המתקבל אצל ביחס לכמות "דוואר הזבל" שהיא מקבל אליו החזיק בתיבות דואר ספורות, מקובל אצל האדם מן היישוב, או אילו היה נמנע מצירות ההגדרה catch all. (מתוך סעיפים 119 – 120 לפסק הדין).
- (ד)

בית המשפט המHIGHI בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעורורים

ע"א 13-12-2434 תמיר נ' ישר - אובי נכסים ואחזקות בע"מ

תיק חיצוני:

זאת ועוד, בית המשפט בחרן את העובדה שהתובע לא ביקש להסיר את שמו מרישימת הנמענים אצל הנתבעת ולא ביקש להפסיק לשלוות אליו הודעות דואר כתובות שונות וסביר, כי עצם ההתנהלות זו אינה תמת לב. (בסעיף 127 לפקד דין נכתב כי תשובה התובע כי הוא לא ידע להסיר שמו מרישימת התפוצה ולמי עליו לפנות, היא תשובה שמעידה על חוסר כנות).

(ה) בית משפט קמא אף סבר, כי העובדה שהתובע נהוג להגיש תביעות משפטיות רבות בגין משלוח דואר זבל והופך למעשה את העניין למקור הכנסה, אינה מתיאשת עם מטרת החוק.

נקבע, כי התנהלותו של התובע נגועה בחוסר תום לב:
 ... במודן זה שהוא חփץ בקבלת "דוואר זבל", בנסיבות גדולה ואף מנצל את מומחיותו ברזי האינטראקט כדי להגדיל את כמות דוואר הזבל המתקבלת אצלו, באמצעות ניהול במות גדולה ובלתי מוסבירות של תיבות זבל (למעלה מ-100), תחת שם המתחם שלו, שחלקן הגדלונו שאשם "תחלילית" חסר ממשמעות, כאשר לא ניתן על ידי התובע כל הסבר סביר לכך. זאת ועוד, התובע נמנע מלבקש את הסרת כתובותיו הרבות מהנתבעת, לאחר קבלת הודיעון זבל הראשונה, כפי שניתן היה לצפות ממנהו שאינו חփץ לקבל "דוואר זבל", יתר על כן, התובע טרכ להגדיר במחשבו הגדירות המונעות "אובדן" של זבל המופיע בכתבאות המתחם שלו, אפילו שנשלחו ל"תחלילית" שגوية או בלתי קיימת, וזאת ע"י ניתוב כל הדואר הנשלח, לכתבות המתחם שלו, לכתבות שהואבחר, דבר המלמד כי התובע מבקש להפוך את החוק למקור הכנסה, כפי שניתן ללמידה מהתביעות הרבות שהוא מגיש נגד מפרסמים". (מתוך סעיפים 131 ו- 132 לפקד דין).

(ו) בית המשפט קבע, כי התנהלותו של התובע לא מצדיקה שלילה מוחלטת של הפיזוי אך מצדיקה את הפתחת הפיזי הstattוטורי באופן ניכר על מנת לא לעודד את התובע לצבור דוואר זבל ולהפוך את הגשת תביעות בעניין זה למקור הכנסה משתלים ורווחי.

בית המשפט פסק אם כך, סכום כולל של 10,000 ש"נ בגין משלוח של 71 דברי פרסומת ולא פסק כאמור הוצאות.

30
31
32
33
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו שבתו כבית-משפט לערבעורים

ע"א 13-12-2434 תמייר נ' ישר - אbowoz נכסים ואחזקות בע"מ

תיק חיצוני:

- ב"כ המערער טוען, כי דוקא לאור הפסיקה העדכנית, יש לקבל את העורו
ולהגדיל את סכום הפיצוי.

באשר לקביעת בית המשפט כי הוא פועל להגדיל את דואר הזבל שהגיע
אליו :

טען, כי בעניין הגדלת כמות דואר זבל, המערער הוא פסיבי ואין לו שליטה
על כמות הדואר שנשלחת לתיבות הדואר שלו.

כמו כן, הוכח כי המשיבה שלחנה דואר זבל רק ל-5 כתובות דואר ספציפיות
של התובע. (ולא ל- 100 תיבות הדואר כפי שניתן היה להתרשם מקריאת
פסק הדין).

כיוון שאין איסור להחזיק חמיש תיבות דואר ממילא אין בעצם קיומן של
תיבות דואר רבות ממשום שיקול להפחחת הסכום.

עוד טען, כי על פי פסיקת בית המשפט העליון, אין חובה לתובע להסביר
עצמו מרישימות התפוצה ולא ניתן לקבוע, כי התובע אינו תם לב תוק
הסתמכות על כך שלא ב恳ש להסביר עצמו מרישימת התפוצה. מה עוד, שבית
המשפט עצמו קבע, כי הודעות הזבל התקבלו רק בחמש תיבות הדואר של
התובע.

עוד טען המערער, כי בית משפט היה צריך לפ██ק הוצאות משפט ולא הייתה
כל סיבה שלא לפ██ק הוצאות.

מה עוד בששל טענות ההגנה של הנتابעת אשר נדחו על ידי בית משפט קמא,
היה עליו להגיש חוות דעת מומחה ולממן את שכרו.

ב"כ המשיבה מאידך טוען, כי יש לדוחות את העורו וכי פ██ק הדין ניתן
לאחר שבית המשפט בוחן את מכלול העובדות והנסיבות.

זהודגש, כי מדובר בתובע אשר הגיע לפחות 12 תביעות בנושא משלה "דואר
זבל" ופועל להגדלת כמות הדואר שהתקבלו אצלו מבלי שביקש להסביר
עצמו מרישימות התפוצה ועל כן גם פיצויי בסך 10,000 ש"ח הוא פיצויי גבוה
בנסיבות העניין.

ב"כ המשיבה הדגישה, כי דוקא הפסיקה של בית המשפט העליון תומכת
בטענתו ולפיה בית משפט היה רשאי לפ██ק את הסכום ש████ק.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערבעורים

ע"א-13-12-2434 תמייר נ' ישר - אוביז נכסים ואחזקות בע"מ

תיק חיצוני:

ט) לאחר שעיננתי בטיעוני הצדדים, אני סבורה, כי הפסיכו אשר נפסק בעניינו הוא פסיכו מוק שיש להגדילו.

לא תערב בקביעת בית המשפט ולפיה הכמות הגדולה של תיבות הדואר שמחזיק
בhem המערער הגדייה בפועל את כמות דואר הזבל המשוגר אליו, וזאת למורת
שב"כ המערער סבור כי הוכח שהודעות הזבל של המשيبة התקבלו רק בחמש
תיבות דואר מותוך 100 תיבות של התובע, כשם שאינו מתערב בקביעות עובדות
אחריות שנקבעו בפסק הדין ע"י בית משפט קמא.

עם זאת, יש לציין, כי בהלכת גלסברג והלכת חזני נקבע, כי עצם העובדה שתובע
הו "תובע סדרתי" (כלומר – מגיש מספר תביעות בבית משפט בעניין דומה) ומתקבל
פיזויו, אשר משמש לו גם "מקור הכנסה", אין בה כדי לפגוע, לכשעצמה בתום לבנו
של תובע.

כב' השופט פוגלמן בחר את מטרות החוק: אכיפת החוק, הרתעה מפני הפרטו וכן עידוד הגשת תובענות יעילות ובמסגרת בחינת נושא היחיד להגשת תביעות יעילות, עמד על ההבדל בין תמרוץ טובע עפ"י החוק (בעניין משולח "הודעות זבל") ובין טובע ייצוגי. בעוד שכאשר מדובר בתובענה ייצוגית וscrif טרחת עורך דין לבא כוחו, מושג באמצעות פסיקת גמול מיוחד לטובע ייצוגית ושכר טרחת עורך דין לבא כוחו, איזי כאשר מדובר בתביעה אישית לפי סעיף 30 א' (יע) לחוק, איזי סכום הפיצוי אינו קשור לנזק שנגרם בפועל והוא נועד לכשעטמו לתמוך הגשת תביעות יעילות ויש לראות בפיצוי מעין "גמול מיוחד" לטובע המציג.

לאור תכילת החוק, הרי שיש להפוך את הגשת התביעה לכדאית ודבר זה ייעשה רק אם ייפסקו פיצויים מתאימים ובלבך שהסכום הכלול יהיה סביר ומידתי. (ראה סעיף 10 לפק הדין).

כלומר, בית המשפט העליון הדגיש, כי עצם העובדה שתובע מגיש מספר תביעות
בגauge לחוק ואף מצליח בהן ונפסקים לטובתו פיזויים, אינה פוגעת בשלעצמה
בהתום ליבו. משמע - המונח "תובע סדרתי" אינו צריך לעורר הקשר שלילי
איןטואטיבי.

בית המשפט המחוזה בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעורורים

ע"א 13-12-2434 תמיר נ' ישר - אובוז נכסים ואחזקות בע"מ

תיק חיצוני:

1 אני סבורת, כי במקרה דנן, כאשר בוחנים את מספר ההפרות הרב אשר אינו
 2 שניי בחלוקת (71 הפרות), כאשר נקבע עובדתית, כי המשיבה הפרה את
 3 הוראות החוק, ומספר ההפרות עולה, כי אין מדובר בנסיבות חד פעמיות
 4 אלא בעשרות הודעות שנשלחו בגין הוראות החוק, הרי שלא ניתן לקבוע
 5 כי התובע אינו תס לב באופן המחייב פסיקת סכום פיצוי כה נמוך.

6
 7 כאשר שוקלים את מכלול השיקולים (ובכלל זה : מספר ההפרות, אי שימוש
 8 באפשרות ההסרה, מספר תיבות הדואר ועוד). אני סבורת, כי יש לפ███
 9 לטובת המערער פיצוי בסך 500 ₪ לכל הפרה. (מחצית תקורת הסכום
 10 הstattוטורי). לעומת זאת עבור 71 הפרות יש לשלם פיצוי בסך 35,500 ₪.

11

12

באשר לפסיקת הוצאות ושכ"ט עו"ד:

13 בית משפט קמא לא פסק הוצאות ושכ"ט עו"ד כלל לטובת המערער ; למורות שהיה על
 14 המערער להוציא הוצאות נכבדות על מנת להצליח בתביעתו.
 15 כך למשל: היה עליו להגיש חוות מומחה על מנת להזים טענת ההגנה ולפיה הוא "לוכד" או
 16 מיריט את הדואר אליו, (טענת המערער היא זו שהתקבלה בימי"ש קמא), המערער שילם
 17 אגרות ביום"ש וזאת עוד בטרם נלקח בחשבון שכ"ט עו"ד. המערער צירף מסמכים בדבר
 18 התשלומים למומחה.

19

20 כאשר ניתן ביום"ש קמא נגד המערער – התובע פסק דין בשל כך שלא הגיע סיכון במועד,
 21 בוטל פסק הדין רק לאחר שהמערער – התובע חייב לשלם למשיבה – הנבע הוצאות בסך
 22 10,000 ₪. (ראה סעיף 18 להחלטה מיום 1/10/13).

23

24 בנסיבות אלו, ובשל העובדה שלא נפקו לתובע כלל הוצאות ושכ"ט ביום"ש קמא, ובשים לב
 25 לנסיבות העורר, אני קובעת כי המשיבה תשלם למערער הוצאות משפט בסך 8,000 ₪
 26 ושכ"ט עו"ד בסך 12,000 ₪ וזאת בגין ההתנהלות הכלולת בשתי הערכאות.

27

לסיכום:

28 10) לאור האמור לעיל, המערער מתקבל באופן שבו המשיבה מחויבת לשלם למערער
 29 פיצוי בסך 35,500 ₪ וכן הוצאות משפט בסך 8,000 ₪ ושכ"ט עו"ד בסך 12,000 ₪.

30

31

32

33

34

35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעירוניים

ע"א 13-12-2434 תמייר נ' ישר - אbowo נכסים ואחזקות בע"מ

תיק חיצוני:

1

הסכום ישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום בפועל.

3

4 ב) המזיכירות תשלח פסק הדין לצדדים.

5

6

⁷ גיטו הימס, ד' חשוון תשע"ה, 28 אוקטובר 2014, בהעדר הגדנ"ט.

8

אביגיל כהן

11 מתקן 11